

Från civilisationen rör vi oss mot naturen. Förväntansfullt följer vi symboler för riktning, visande oss tänkbara vägar. Symbolerna blir allt mer avskalade, allt mer avhändande sig en yttre semiotik. Till slut utgörs deras inramning och fundament av eviga, brända material. Vi är framme.

Vi ser oss omkring. Vi behöver inte bry oss om de för tusen år sedan mer eller mindre krigiska asagudarna som härjade på platsen. Vi bortser under alla omständigheter från att en av dessa representerade de andliga krigarna, de som strider för något de tror på (ur ett mänskligt perspektiv annars en förmildrande omständighet).

Men måhända intressant är denna skandinaviska förfaders namn. När undersåtar första gången ristade budskap i naturen, symboliserades namnet av en pil. Och eventuellt ännu intressantare: att denna till synes enkla pil med tiden kom att utvecklas till bokstaven ”T”, med alla dess möjligheter (alla bokstäver är ju inte begåvade med lika många). För de som är förtjusta i betydelsebärande tecken: T är första bokstaven i Tecken. Även i Territorium. Och i Tid. För att inte tala om Tystnad.

Hur närma sig en nationalpark? Utmaningen är att skapa en *berättelse*, en förståelse genom starka upplevelser, något besökarens kropp kommer ihåg (hela hennes väsen). Betydelsen alstras genom flera steg, att nalkas (skapa förväntningar), att träda in (känna att man närmar sig), att ta i besittning (komma fram, komma hem). Vi ser kärnan, förstår att landskapet inte är statiskt. Vi skapar en plattform för förståelse.

Vi förhåller oss till naturen utan pekpinrar. Vi visar, inte pekar. Samtidigt: vi skapar vägar till upplevelse av naturen. Vi håller fram naturen som den *är*, att vi är en del av den, att vi passar in. Samtidigt: Vi förhåller oss till naturen knivskarpt. Ingen tvekan råder om vad som är vad. Den spalt som uppstår mellan naturen och arkitekturen (det byggda) förstärker upplevelsen av de båda. En symbios uppstår från motsatser. Vår närvaro genom arkitekturen, placeringen i landskapet samt grafik/typografi ger en grund för att våga utforska platsen. Vi känner ... Tillit.

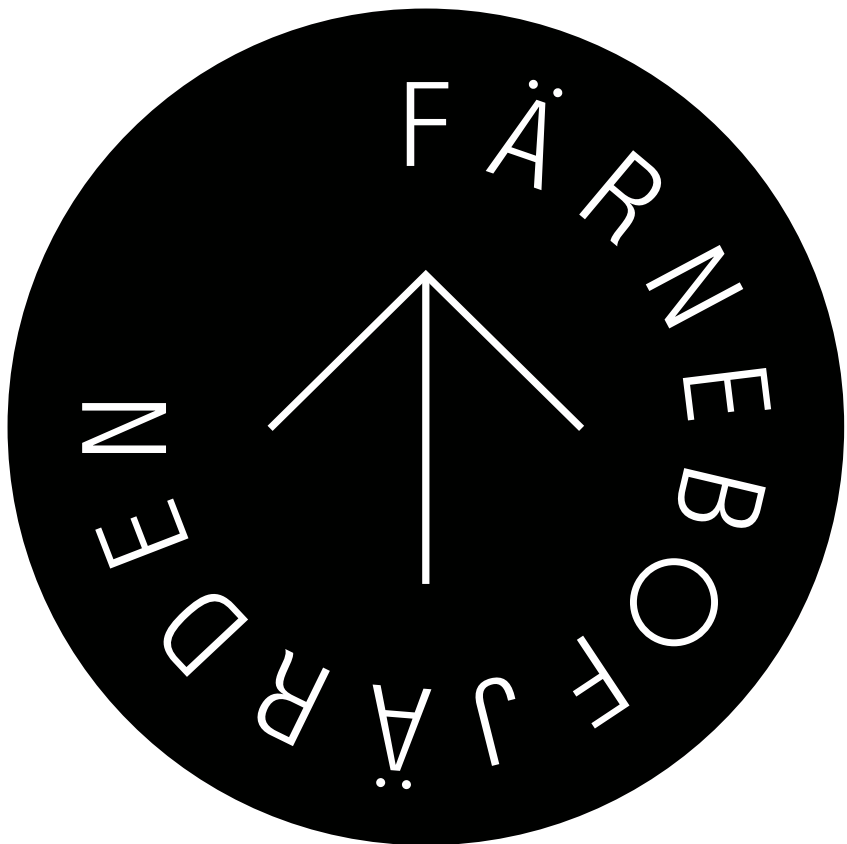
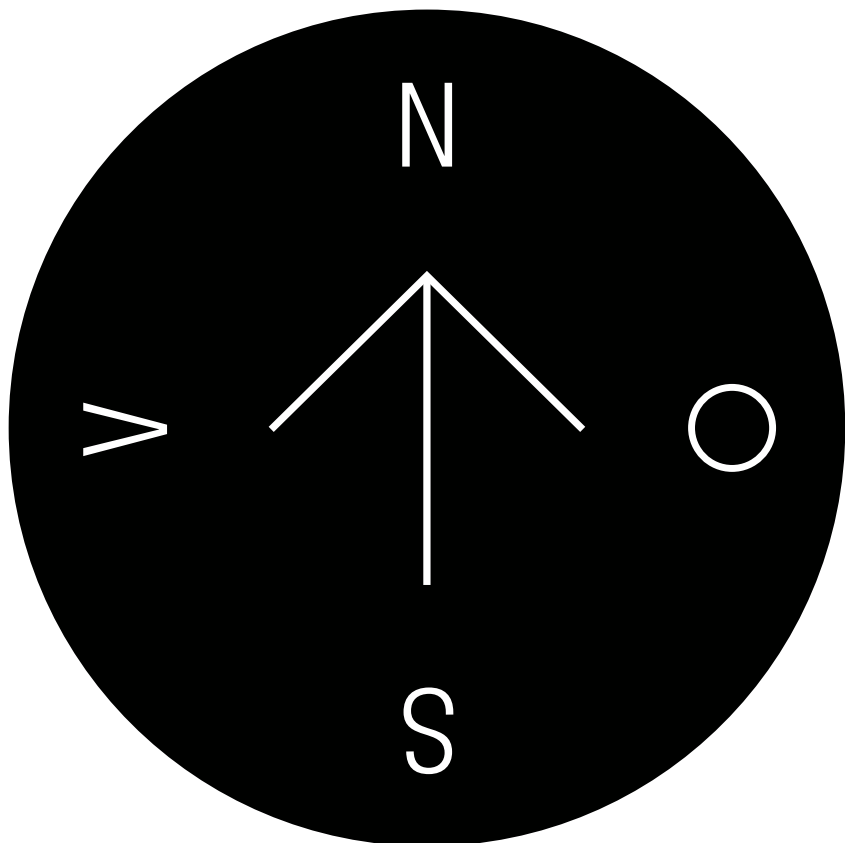
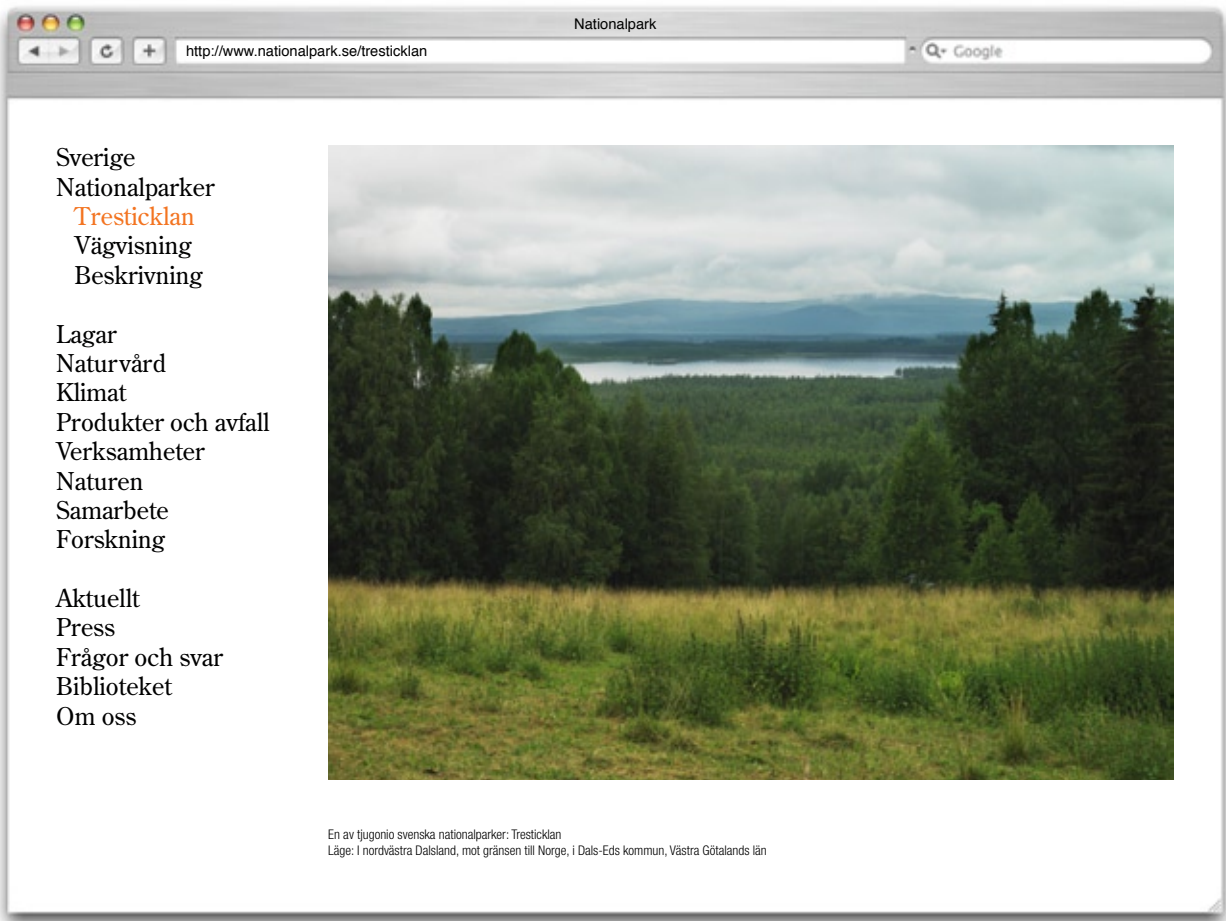

Bild på föregående sida: Nationalparksmärkor. Syfte: Förstärker upplevelsen av naturen genom att rama in en utsikt och/eller skapa fokus på en aspekt i nationalparken. Material: Massivträ med bränd panel av lokalt träslag. Mått: 3 x 3 meter (öppning 2,7 meter). På ena sidan: Specifik nationalparkssymbol. På andra sidan: Allmän nationalparkssymbol. I de fall de fysiska/geografiska förutsättningarna kräver mindre markör, används skyltar av varierande storlek enligt panna 5, nr 2 från vänster.

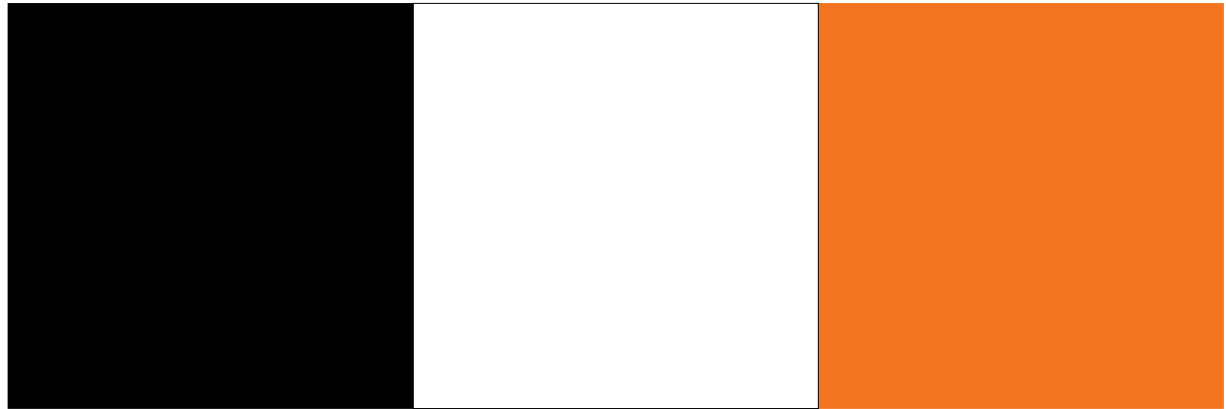
1. Vi ser kärnan.
2. "The Weather Project" av Olafur Eliasson. En bit av solen tycks ha fångats in och hålls vid liv i Tate Modern i Londons enorma turbinhall. Kan man göra detsamma med naturen?
3. Vi känner tillit.
4. Notera bokstaven "T".
5-9. Applikationer av den nya logotypen. Väderstreck. Allmän. Specifika. Bokstaven "O" är anpassad typografiskt för att korrespondera med den genomgående cirkelsymbolen. För en eftersträvsvärd särskilnads skull kan ytterligare korrigeringar komma i fråga.

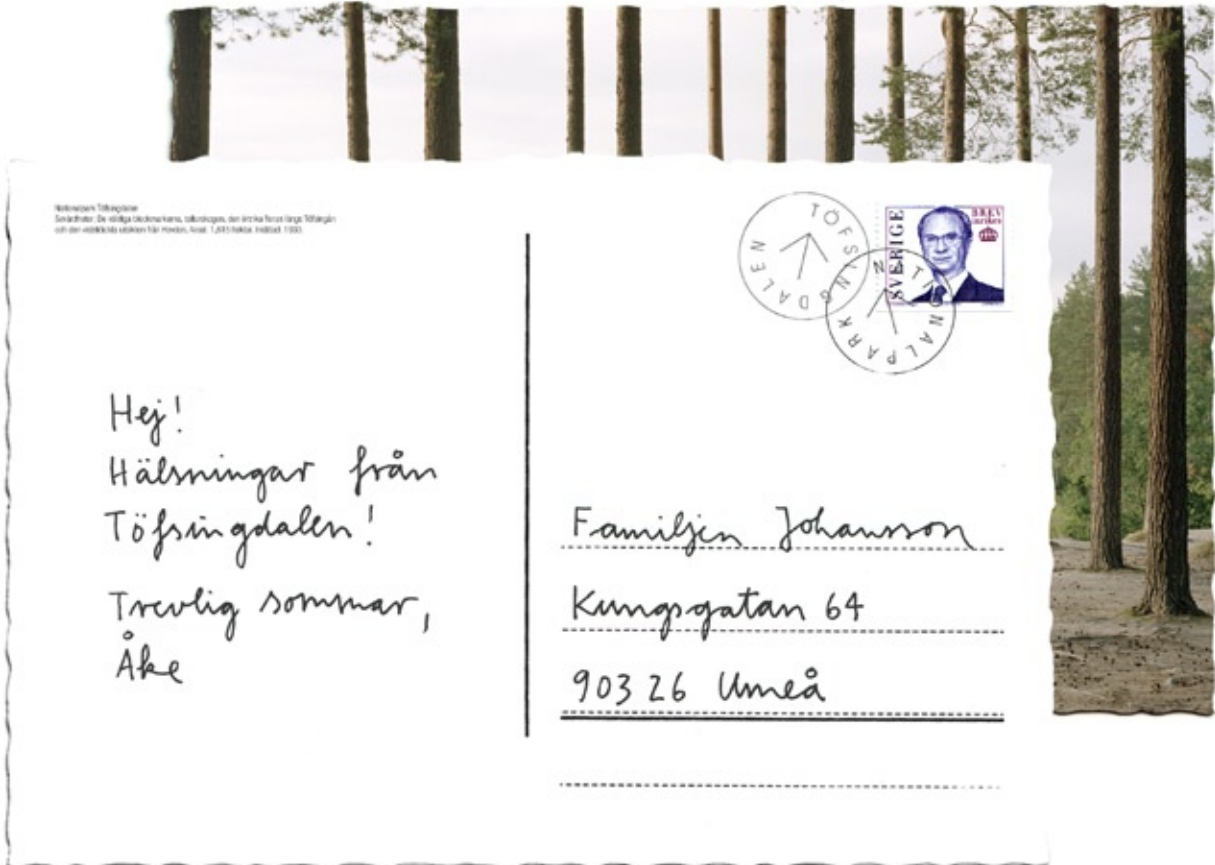
Hur når vi bortom nationalparken, får människor att söka sig hit? Genom outplånliga intryck på plats. Genom enheter som utvidgar territoriet, som ringar på vattnet (i en fjälltjärn, i havet utanför Koster).

Landskapet känner inga gränser. Vi visar oss i landskapet på dess egna villkor, ett tydligt tillägg. Vi väljer att tala landskapets språk. Att placera oss rätt. Att visa förståelse för platsen. Det ger en självklarhet i läge, en plats som landar.

Vi arbetar med ett baskoncept bestående av tydliga monokromer. Framtida tillägg, i såväl befintliga som tillkommande parker, förhåller sig till naturen på samma sätt. Grunden är massivitet/materialitet, skärning/luftspalt/tydligt gränssnitt, placering i landskapet, skalförhållande. Den nya identiteten äger beständighet ur alla perspektiv.

Padjelanta
1.836 m.ö.h.

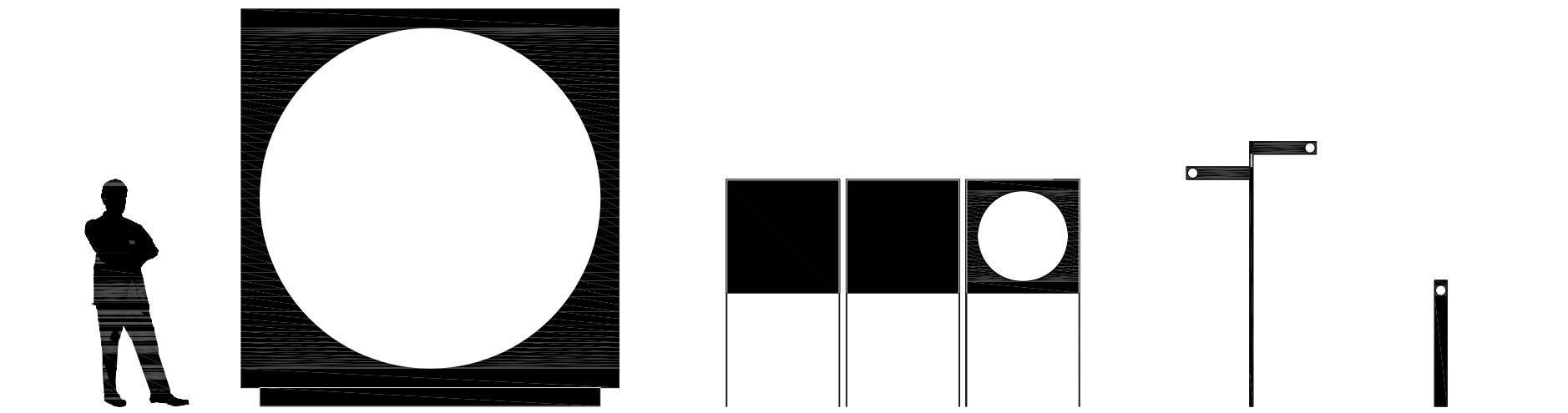
1. Skyttsystemet inbegriper illustrationer och beskrivningar av traktens karaktäristiska flora och fauna (se även panna 5). Manér: Eget, speciellt framtaget.
2. Förberedelser inför besöket (och fördjupning efteråt) sker på den nya hemsidan.
3. Siste man släcker ljuset.
4. Gränsmarkering på befintliga träd. Den nya nationalparkssymbolen i storlek 100 mm i diameter i en mönjerfärgad signalkulör.
5. De tre dominerande färgerna, såväl i tryckta enheter som i naturen: Svart, vitt och mönja (NCS S1080 Y70R). Typografi: En klassisk (Century), en mer fattad, för faktabaserade texter (Helvetica).
6. Nationalparkernas personal bär enhetlig klädsel. Två symboler på överarm och bröst: en allmän, en specifik.
7. Hur får vi människor till nationalparkerna? Förslagsvis genom ett inspirerande och intelligent kvartalsmagasin som presenterar nationalparkerna ur ett årstidsperspektiv. Kan även inrymma artiklar/texter om förgrundsgestalter inom naturvården, utländska parker, nya svenska parker, klimatfrågan, utrustning, överlevnadstips etc. Magasinets namn kan diskuteras.
8. Den nya folksporten: Samla på svenska nationalparker.
9. Glöm inte meddela omvärlden var du befinner dig.

Hur länge varar en nationalpark? I grunden drömmer vi alla om naturens beständighet. Skiftningarna i vårt förhållande till naturen är tydliga avtryck av hur vårt samhälle utvecklar sig. Vår natursyn i nuet präglar hur vi umgås med naturen.

Idag är det rena och orörda eftertraktansvärt, en sinnebild av något ouppnåeligt. Men vi är på väg att lämna den förenklade, distanserade, idealiserade natursynen. Vi ser nästa steg som en djup upplevelse och samhörighet med naturen som process och som förklaringsmodell. Människan kliver åter in i helheten. Människan ser sin del i sammanhanget. Och därigenom i naturen.

Vi använder oss av arketypiska former: Cirkeln. Kvadraten. Den nedtonade ursprungligheten i brända material och grafik utgår från basala värden i kulturen, bär genom tiden. Men är samtidigt en grund att bygga vidare på, att anpassa efter platsens (landskapets) förutsättningar.

1. Informationsskyltar (se även pannå 5). Syfte: Berättar om den specifika nationalparkens/platsens utmärkande drag när det gäller geografi, geologi, flora, fauna o.s.v. Tillverkas i olika storlekar för att kunna omfatta olika slags information och anpassning till olika platser. Placeras gärna i grupper om udda tal som 3 eller 5. Totalhöjd: 1,35–1,8 meter.
2. Liggande variant av informationsskyltar.
3. Vägvisare. Tillverkas av lokalt träslag eller rostfritt stål, alternativt i kombination. Oavsett material utförs hela visaren svart. Totalhöjd 1,5–2,4 meter. Skylten kan kompletteras med färgade cirkulära skivor som markerar olika vandringsleder.
4. Vi skapar en plattform för förståelse. När man kommer fram till nationalparken råder ingen tvekan om var man ska samlas. I plattformen finns en skulpturkarta som visar och förklarar. Här står guiden och berättar om dagens vandring för skolklassen. Plattformsmaterial: brända plank av lokalt träslag.
5. Gränsmarkeringsskyltar. Mått: 1–1,8 meter höga, 100 mm i diameter. Material: Rundstav i ett lokalt träslag. Topp-plåt med nationalparkssymbol av 6 mm emaljerad rostfri plåt i mönjekulör. Pålas ned i marken eller monteras i dolda betongfundament.
6. Detalj av informationstavla. Material: Rostfritt plattstål (6 × 60 mm) som linoljebränns eller pulverlackas svart med grafik i silk-screen.

